

Arrest

nr. 216 693 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten. U werd in 1999 geboren in Dabola (Guinee). Sinds 2009 woonde u in de hoofdstad Conakry. Uw beide ouders overleden toen u nog heel jong was en u werd opgevoed door uw oom langs moederszijde. Uw enige zus, F.T., kwam naar België via gezinshereniging en woont in Sint-Pieters-Woluwe (Brussel). U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U had in Guinee een relatie met K.K. maar hebt sinds uw komst naar België geen contact meer met haar.

U bent van thuis uit moslim. Via uw vriend G., die uit een Christelijke familie afkomstig is, kwam u in contact met het Christendom en raakte u geïnteresseerd in het Christelijke geloof. Toen u op 10 juli 2016 met G. de kerk verliet werd u onderschept door uw oom. Hij sloeg u en nam u mee naar huis. Hij verbood een eventuele bekering tot het Christendom en belde zijn broer O. op, die militair is. O. liet u opsluiten in de gevangenis. Na drie dagen ontsnapte u met de hulp van G.. U verbleef enkele dagen bij een vriend van G. alvorens het land te verlaten.

U reisde via Mali, Algerije, Libië en Italië naar België, waar u op 1 maart 2017 asiel aan vroeg.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en asielrelaas.

Bij terugkeer naar Guinee vreest u gedood te worden door uw ooms.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde bekering tot het christendom.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde inherente interesse in en aanstaande bekering tot het christendom.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bijzonder weinig praktische kennis hebt over het christendom. U stelt dat u reeds in Guinee geïnteresseerd raakte in het Christendom en naar de kerk ging (CGVS p. 11; p. 12-13). Op het moment van uw gehoor was u al bijna tien maanden in België waar u eveneens naar de kerk ging, een bijbel kocht en lessen catechese volgde met het oog op uw bekering tot het Christendom (CGVS p. 16-17). In deze context kan op zijn minst worden verwacht dat u een praktische kennis hebt over het geloof waartoe u zich wilt bekeren. Dit blijkt geenszins het geval te zijn.

Hoewel u vertelt over Bijbelse verhalen is de info die u geeft vaag en op verschillende punten niet correct. Zo stelt u dat het Oude Testament gaat over wie Jezus is, wat niet klopt. U hebt het over Jozef, Jacob en Isaac, "die de broers van Jezus waren, voor de geboorte van Jezus.". Wat u met deze verwarrende uitspraak bedoelt is niet duidelijk. Concrete informatie over Jozef, Jacob en Isaac kunt u niet geven. Gevraagd naar het verhaal van Adam en Eva kent u wel de grote lijnen, maar de details ontsnappen u: "Het blijkt dat ze niet van de vruchten mochten eten. Meer weet ik niet

Bovendien blijkt u nagenoeg geen christelijke feestdagen te kennen (CGVS p. 19). Dit antwoord verbaast, gezien het gehoor bij het CGVS plaatsvond op 6 december, minder dan drie weken voor kerstmis. Gevraagd of er binnenkort geen christelijke feestdag werd gevierd stelt u: "Ja. Eind december ergens. 23 of 24 december.". Dient te worden opgemerkt dat Kerstmis op 25 december wordt gevierd. Verder gevraagd kunt u wel zeggen dat u het over Kerstmis hebt, maar wat er dan precies gevierd wordt weet u niet (CGVS p. 19). Gevraagd naar andere christelijke feestdagen stelt u: "Ze doen de vasten. Op dezelfde manier als de moslims de ramadan doen. 40 dagen.". Gevraagd wanneer de christenen vasten zegt u: "Net na die van de moslims. Maar ik weet het niet." (CGVS p. 20). Dient te worden opgemerkt dat de christelijke vasten steeds in ongeveer dezelfde periode in het jaar vallen, namelijk maart-april. Dit in tegenstelling tot de periode van de islamitische vasten, die jaar na jaar verschillen. In 2016, het jaar van uw vertrek uit Guinee, vielen de vasten van 10 februari tot 27 maart terwijl de ramadan van 6 juni tot 5 juli was. Het jaar daarna vroeg u asiel aan op de eerste dag van de vasten, 1 maart 2017. De ramadan viel dat jaar tussen 27 mei en 25 juni. Uw bewering dat de christelijke vasten net na die van de moslims vallen (CGVS p. 20) klopt dus in geen geval. Gevraagd of er een feest is aan het eind van de vasten zegt u louter: "Ja. Ik denk het wel. Maar ik weet er niets van. Maar het interesseert me wel, ik wil het graag.". Gevraagd naar Pasen zegt u: "Ja. Ik heb erover horen spreken. Maar ik ken de data niet." (CGVS p. 20).

Bovenstaande verklaringen halen uw beweerde intentie u tot het christendom te bekeren volledig onderuit.

Het is echter ook niet verwonderlijk dat u zo weinig kennis hebt over het christendom. U lijkt zich niet echt te verdiepen in uw nieuw aangenomen geloof.

U stelt dat u in Guinee slechts drie à vier keer naar de mis ging (CGVS p. 11), in België drie lessen catechese volgde (CGVS p. 17) en op zondag naar de mis ging (CGVS p. 11). Dit kan bezwaarlijk worden gezien als zich verdiepen in een nieuwe godsdienst.

U had in Guinee enkel contact met uw vriend G. en zijn familie, niet met andere christenen (CGVS p. 16-17; p. 19). U had in België contact met de priester, 'Père A.' en met 'Mama L.' die de catecheselessen verzorgde. U kent echter geen andere christenen die naar uw kerk gingen noch legde u contact met andere christenen in het opvangcentrum waar u verbleef (CGVS p. 17-18; p. 19). U stelt dat u zowel in de kerk als in het opvangcentrum wel andere gelovigen zag, maar hun namen niet kent (CGVS p. 18)

. Dit kan geenszins overtuigen. Indien u zich werkelijk wilt bekeren tot het christendom kan op zijn minst worden verwacht dat u contact zoekt met anderen gelovigen in uw directe omgeving. Bovendien kunnen ook uw verklaringen over de redenen voor uw aanstaande bekering niet overtuigen. Hiernaar gevraagd haalt u vaagweg uw slechte kindertijd en de goedheid van uw vriend G. aan. Uw verklaringen betreffende G. kunnen niet overtuigen (zie supra). Een slechte kindertijd op niet gerelateerd aan religie en ik op zich geen reden tot bekering. U hebt ook op geen enkel moment met G. of zijn familie over geloof gesproken, u hebt het enkel over het feit dat de kinderen in het gezin regelmatig nieuwe kleren kregen (CGVS p. 19). Een beslissing tot bekering wordt niet licht genomen. Indien u zich werkelijk wil bekeren kan worden verwacht dat u zich informeert over uw nieuwe geloof, dat u hierover praat met mensen in uw nabije omgeving die hetzelfde geloof aanhangen en dat u persoonlijke, inherente redenen hebt voor deze bekering. Dit is bij u duidelijk niet het geval.

Concluderend kan gesteld worden dat u nagenoeg geen kennis hebt over het christendom. De weinige informatie die u geeft is louter theoretisch en doet vermoeden dat deze kennis ingestudeerd is. Bovendien hebt u geen contact met andere christenen, noch in Guinee, noch in België. U kent nagenoeg geen enkele christelijke feestdag. U kan niet duidelijk stellen wat u drijft in uw vermeende bekering. Er kan aldus geen geloof worden gehecht aan uw beweerde interesse in en nakende bekering tot het christendom. Bovendien kan ook aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht. U weet u nagenoeg niets over G. en zijn familie noch over uw oom O., toch de spilfiguren in uw asielrelaas en uw link met het christendom in Guinee.

U stelt dat u G. kent sinds 2009, dus meer dan zes jaar voor uw vertrek uit Guinee (CGVS p. 8). Toch kunt u nagenoeg niets over hem vertellen. Gevraagd iets meer te vertellen over G., over wat voor persoon hij is of wat hij in zijn vrije tijd doet stelt u: "Hij studeert. Hij is student. Dat is alles." (CGVS p. 9-10). Gevraagd iets meer te vertellen over zijn hobby's of interesses zegt u: "Wat ik weet is dat hij student is. Dat is alles." (CGVS p. 10). U weet niet of G. een Facebook account heeft (CGVS p. 18), terwijl u zelf wel op Facebook zit (CGVS p. 8). Dat u zo weinig over uw dierbare vriend zou kunnen vertellen, de enige persoon uit Guinee waarmee u vanuit België nog contact hebt (CGVS p. 7-8) is niet aannemelijk.

Ook over de familie van G. kunt u nagenoeg niets vertellen. U stelt dat het een christelijke familie is, dat G.' ouders F. en M. heten. U stelt: "Het is een katholieke familie. Het is door hun religie dat ik hen enorm apprecieerde. Ze hielden veel van mij. En door mijn religie en omdat ze hun kinderen zeer goed opvoedden, wilde ik hen leren kennen." U stelt dat G. twee broers en een zus heeft, maar hun namen kent u niet. Of hij ooms of tantes heeft weet u evenmin, noch of zijn grootouders nog in leven zijn. Zijn vader zou in een project werken, maar u hebt geen verdere informatie (CGVS p. 9). U stelt dat G. uw ontsnapping regelde, maar u hebt geen idee hoe hij dit voor elkaar kreeg. U weet niet hoe G. wist dat u in de gevangenis zat, noch hoe hij erin slaagde u vrij te krijgen (p. 14). Dit alles is opnieuw niet aannemelijk. Niet alleen over G. en zijn familie, maar ook over uw oom O. kunt u betrekkelijk weinig vertellen. Gevraagd te vertellen over O. zegt u: "Het is mijn oom langs moederszijde. Maar hij is een militair.". Aangespoord meer te vertellen zegt u: "Dat is alles.". Gevraagd meer te vertellen over hem, zijn familie, zijn werk, waar hij woont, etc. zegt u: "O. is de kleine broer van mijn andere oom langs moederszijde die me heeft opgevoed. Hij is alleenstaand. Hij is militair.". U weet niet wat hij precies doet als militair; waar hij gestationeerd is ("Geen idee. Hij is militair. Elke keer, wanneer hij langskwam, zei hij dat hij op missie was. Ik was nooit geïnteresseerd in het leger."); welke missies hij deed; of waar hij woonde ("Geen idee. Hij zei: in een kamp. Ik weet niet welk kamp.") (CGVS p. 15). Dit alles is niet aannemelijk.

Uw verklaringen betreffende G. en zijn familie en betreffende O. kunnen geenszins overtuigen.

Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw bewering als zou u via G. en zijn familie in contact zijn gekomen met het christendom in Guinee, noch dat u hierom vervolgd zou worden door uw oom O.. Op basis van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw vermeende bekering tot het christendom, noch aan uw asielrelaas. U kunt aldus niet aannemelijk maken werkelijk een vrees te hebben naar aanleiding van deze vermeende bekering bij terugkeer naar Guinee. De door u ingeroepen feiten kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw identiteit, reisweg en asielrelaas. Wel dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover niet kunnen overtuigen.

Hiernaar gevraagd beweert u niet te weten of u een geboorteakte had in Guinee (CGVS p. 11). Nochtans verklaarde u in het begin van gehoor dat u ontdekte dat de man die u opvoedde niet uw vader maar uw oom was toen u tijdens uw inschrijving op school de naam van uw vader op uw geboorteakte zag staan (CGVS p. 5). Hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat u het zag toen hij de namen en voornamen van zijn kinderen opschreef, waarop u besepte dat hun familienaam niet hetzelfde was als de uwe (CGVS p. 12). U was op dat moment zes jaar en kon nog niet lezen. Gevraagd hoe u de verschillende familienamen herkende wijzigt u opnieuw uw verklaringen en stelt dat de inschrijving verbaal was en uw oom de namen dus hardop uitsprak (CGVS p. 12). Het hoeft weinig betoog dat bovenstaande verklaringen niet kunnen overtuigen. Nochtans zijn (identiteits)documenten – en eerlijke verklaringen erover – van kapitaal belang voor uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift van 19 maart 2018 dat hij de “*interesse en intentie [heeft] om het christendom aan te hangen en zich te verdiepen in deze nieuwe godsdienst.*”

Verzoeker legt uit dat hij in Guinee al snel in de problemen kwam en aldus gedwongen werd het land te verlaten. Hij stelt dat hij, eens in België aangekomen, worstelde “*met allerlei praktische en medische problemen die het hem ook niet makkelijk maakten om zich te integreren in een kerkgemeenschap en snel vooruit te gaan inzake praktische en theoretische kennis van een toch wel complexe aangelegenheid die een religie per definitie is.*”

Verzoeker benadrukt dat hij een aanzienlijke tijd bij dokters en in ziekenhuizen verbleef en moest geopereerd worden. Hij stelt dat hij niet zal nalaten in de loop van de procedure bijkomende stukken neer te leggen omtrent zijn geloofsactiviteiten.

Verzoeker betoogt dat hij “*die een moeilijke kindertijd heeft gekend, geïnspireerd geraakte door een christenfamilie van een vriend, waar het er allemaal helemaal anders en liefdevoller aan toe ging, is wel degelijk een geloofwaardige motivatie om interesse te krijgen voor het geloof van die familie.*”

Waar verweerder meent dat de kennis van verzoeker omtrent G. en O. ontoereikend is, stelt verzoeker dat “*hij de informatie gegeven heeft die hij bezit maar dat hij uiteraard geen dingen kan uitverzinnen.*” Verzoeker betoogt dat “*de bestreden beslissing (...) de Afrikaanse context [ontkent] waarbij het niet zo evident is om persoonlijke informatie zomaar vrij te geven, en waarbij het nog minder gebruikelijk is om zomaar informatie over iemands familie te vragen, laat staan te krijgen.*” Verzoeker legt uit dat hij geen persoonlijke relatie met de familie van G. had en dat hij dan ook moeilijk private informatie kan hebben over die personen. Ook over O. stelt verzoeker inderdaad weinig te weten. Volgens hem mag dit niet verbazen, “*nu verzoeker nooit een persoonlijke relatie met die oom heeft onderhouden en hem slechts sporadisch zag, als hij op bezoek kwam; dat hij bovendien geen enkele interesse aan de dag legde voor de militaire bezigheden van deze laatste.*”

Verzoeker stelt verder vast dat hem wordt verweten geen enkel stavingstuk neer te leggen. Hij stelt nota te nemen van het belang van deze elementen en de nodige inspanningen te zullen doen om tijdens de procedure nog bewijsstukken te verzamelen en neer te leggen.

Verzoeker vraagt om *“hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek omtrent zijn interesse in het christendom en zijn bekering.”*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.2. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, reisweg of asielrelaas neerlegt. Zijn verklaringen hieromtrent kunnen evenmin overtuigen. Zo verklaarde verzoeker niet te weten of hij een geboorteakte had in Guinee (*“Geboorte akte?”*, *“Geen idee. Sinds ik geboren ben heb ik die nooit gezien.”*, notities, p. 11). Nochtans gaf hij bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat hij ontdekte dat de man die hem opvoedde niet zijn vader, maar zijn oom was, toen hij tijdens zijn inschrijving op school de naam van zijn vader op zijn geboorteakte zag staan (*“Hoe bent u te weten gekomen dat hij uw oom was en niet uw vader?”*, *“Het was tijdens mijn inschrijving op school. Op mijn geboorte akte stond de naam van mijn vader.”*, notities, p. 5). Hiermee geconfronteerd wijzigde verzoeker zijn verklaringen *“Neen, dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd dat toen ze mij gingen inschrijven op school... Toen ze ons meenamen om ons te gaan inschrijven, hij de namen en voornamen van zijn kinderen opschreef.*

Op dat moment heb ik beseft dat onze familienamen niet hetzelfde waren. Dat heb ik nooit gezien op een geboorteakte." (notities, p. 11-12). De vaststelling dat verzoeker zijn verklaringen wijzigt naarmate hij geconfronteerd wordt met ongerijmdheden in zijn relaas, kan de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen. Voorgaande vaststellingen ondergraven verzoekers algehele geloofwaardigheid. Verzoeker faalt *in casu* in zijn medewerkingsplicht.

2.3.3. Verzoeker verklaarde Guinee te zijn ontvlucht nadat hij er problemen kreeg met zijn oom en de autoriteiten omwille van zijn interesse in de christelijke godsdienst. Verzoeker maakt zijn interesse in en aanstaande bekering tot het christendom echter niet aannemelijk, noch dat hij hierom problemen kende in Guinee.

2.3.4. Vooreerst blijkt verzoekers kennis aangaande het christendom vaag en beperkt. Zo gaf hij foutief aan dat het Oude Testament gaat over wie Jezus is (*"Ze hebben me les gegeven over het oude en nieuwe testament. Het OT gaat over wie Jezus is. Het NT, het verschil hebben ze uitgelegd, dat dat gaat over het leven van Jezus. Hoe hij is geboren. En dat hij de zoon van God is."*, notities van het persoonlijk onderhoud van 6 december 2017, ofwel gehoorverslag van het CGVS (hierna: notities), p. 17), stelde hij verwarrend *"Ze hebben het ook over Jozef, Jacob en Isaac. Die de broers van Jezus waren, voor de geboorte van Jezus."* (notities, p. 17) en kan hij het verhaal van Adam en Eva slechts vaag uitleggen (*"Een beetje... Een beetje... Ze hebben me uitgelegd dat er eerst Adam was, die werd eerst gemaakt. Daarna de aarde en de hemel. Hij was alleen, en toen kwam de vrouw naar beneden. Dat was Eva. Ze legden me uit dat er een fruitboom was. Maar ik ken de details niet. Dat hebben ze me niet uitgelegd. Het blijkt dat ze niet van de vruchten mochten eten. Meer weet ik niet."*, notities, p. 17). Verzoekers beperkte en op sommige punten foutieve kennis aangaande het christendom is onverzoenbaar met zijn voorgehouden aanhang van het christelijke geloof. Van verzoeker, die beweert zich te willen bekeren tot het christendom en zijn land omwille van dit geloof te hebben ontvlucht, kan een betere en diepgaandere kennis worden verwacht, temeer verzoeker stelde dat hij reeds in Guinee geïnteresseerd raakte in het christendom en er naar de kerk ging en in België eveneens naar de kerk ging, een bijbel kocht en lessen catechese volgde met het oog op zijn bekering (notities, p. 13, p. 16). Dat verzoekers elementaire kennis dan onvoldoende is, ondergraaft aldus zijn voorgehouden intentie om zich te bekeren tot het christendom.

2.3.5. Verzoeker blijkt evenmin op de hoogte van de christelijke feestdagen. Hij gaf aan dat hij sinds zijn aankomst in België (op 21 februari 2017) aan geen enkele christelijke feestdag heeft deelgenomen in België (notities, p. 19). Hij stelde verder dat het binnenkort *"eind december ergens. 23 of 24 december"* Kerstmis is, maar weet niet wat er gevierd wordt (notities, p. 19). Gevraagd naar andere christelijke feestdagen gaf verzoeker aan *"Ze doen de vasten. Op dezelfde manier als de moslims de ramadan doen. 40 dagen."* (notities, p. 19). Hij voegde eraan toe dat de christenen net na de vastenperiode van de moslims vasten en dat hij denkt dat er een feest aan het einde van de vasten is, maar dat hij er niets van weet (notities, p. 20). Nochtans vallen de christelijke vasten steeds in dezelfde periode van het jaar, met name in maart-april voorafgaand aan Pasen, terwijl de periode van de islamitische vasten jaar na jaar verschuift. Vervolgens gevraagd of verzoeker ooit van Pasen gehoord heeft, antwoordde hij slechts *"Ja. Ik heb erover horen spreken. Maar ik ken de data niet."* (notities, p. 20). Dat verzoeker de belangrijkste christelijke feestdagen niet kan duiden – en overigens Pasen niet gevierd heeft, terwijl hij toen reeds in België was – ondergraaft verder zijn voorgehouden interesse in en intentie om zich te bekeren tot het christendom. Evenmin kan hieruit blijken dat verzoeker deel is van een christelijke gemeenschap.

2.3.6. Verder kunnen verzoekers redenen voor zijn aanstaande bekering niet overtuigen. Zo stelde verzoeker dat hij zich wil bekeren omwille van twee redenen: *"Ten eerste. Door wat ik heb meegemaakt in mijn kindertijd. En ten tweede. Door mijn vriend. De liefde die hij me gaf. Hij hielp me en hij liet me uit de gevangenis ontsnappen. Hij hielp me het land te verlaten. En door de liefde van deze persoon moet ik Christen worden. Omdat het door de liefde van zijn religie is dat hij dat voor mij heeft gedaan."* (notities, p. 18). Het verzoekschrift betoogt nog dat hij *"die een moeilijke kindertijd heeft gekend, geïnspireerd geraakte door een christenfamilie van een vriend, waar het er allemaal helemaal anders en liefdevoller aan toe ging, is wel degelijk een geloofwaardige motivatie om interesse te krijgen voor het geloof van die familie."* Een slechte kindertijd is echter niet gerelateerd aan religie en is op zich geen reden tot bekering. Verder stelde verzoeker dat hij met G. of zijn familie nooit over het geloof heeft gesproken (*"Hebt u met Gilles en zijn familie gesprekken gehad over het geloof?"*, *"Nee. Ik, door de vele bezoeken heb ik geconstateerd dat als ze zich klaarmaakten voor de kerk, ze kleren gaven aan de kinderen. Als ik dat vergeleek met mijn leven, met de mishandelingen. En ik vergelijk dat, dat zorgde dat ik vaak naar de familie ging en Christen wilde worden."*, notities, p. 18).

Aangezien de beslissing om zich te bekeren een ingrijpende invloed heeft op een persoon en zijn familie en bovendien niet enkel inhoudt dat men toegelaten wordt in de nieuwe religieuze gemeenschap maar ook dat men zich afkeert van zijn oude geloof, kan verwacht worden dat verzoeker zijn beweegredenen om te bekeren, alsook zijn nieuwe religie, uitvoerig kan toelichten. Verzoeker faalt hier geheel in. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers geloofsovertuiging, noch aan zijn intentie om zich te bekeren.

2.3.7. Verzoeker kan geen enkele geloofwaardige persoonlijke beleving van zijn religieuze overtuiging geven, noch uiteenzetten welke persoonlijke, inherente redenen hij heeft om zich te willen bekeren, wat de oprechtheid van zijn geloofsovertuiging ondergraaft.

2.3.8. Verzoeker blijkt zich evenmin daadwerkelijk te verdiepen in zijn nieuw aangenomen geloof. Verzoeker gaf aan dat hij in Guinee drie à vier keer naar de mis ging (notities, p. 11), in België drie lessen catechese volgde (notities, p. 17) kan hieruit bezwaarlijk een doorgedreven geloofsovertuiging blijken. Indien verzoeker inderdaad op zondag naar de mis ging (notities, p. 11) dan kan nog minder aangenomen worden dat verzoeker de hoogdagen van de Christenen, zoals Pasen, kan gemist hebben. Bovendien stelde verzoeker dat hij in Guinee enkel contact had met zijn vriend G. en zijn familie, niet met andere christenen (notities, p. 16-17) en dat hij in België – behoudens met de priester, Père A., en de lesgeefster catechese, Mama L. – evenmin contact had met andere christenen, noch in de kerk, noch in het opvangcentrum (notities, p. 17-18, p. 19). Indien verzoeker zich werkelijk wil bekeren, kan worden verwacht dat hij zich informeert over zijn nieuwe geloof, dat hij intensief contacten schept binnen de nieuwe geloofsgemeenschap, en dat hij persoonlijke, inherente redenen heeft voor deze bekering, *quod in casu non*.

2.3.9. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij, eens in België aangekomen, worstelde “*met allerlei praktische en medische problemen die het hem ook niet makkelijk maakten om zich te integreren in een kerkgemeenschap en snel vooruit te gaan inzake praktische en theoretische kennis van een toch wel complexe aangelegenheid die een religie per definitie is*”. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor verzoekers medische problemen, kan dit echter niet verklaren geen elementaire kennis bezit van zijn religieuze overtuiging te meer dan ook ziekenhuizen geestelijke steun bieden aan patiënten die erom vragen. Dit ondergraaft verder de oprechtheid van zijn religieuze overtuiging, temeer verzoeker stelde dat hij “*in de loop van 2016*” besloot om zich te bekeren tot het christendom en aldus voldoende tijd en gelegenheid heeft gehad om zijn beweerde religie te ontdekken, te beleven en te praktiseren.

2.3.10. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker nauwelijks bekend is met het christelijke geloof en zijn geloofsovertuiging en intentie om zich te bekeren niet aannemelijk heeft gemaakt. De door hem aangehaalde problemen omwille van zijn christelijke geloofsovertuiging zijn derhalve evenmin geloofwaardig. Dit klemmt te meer nu verzoeker amper iets kan vertellen over zijn vriend G. en zijn familie, noch over zijn oom O.. Zo kon verzoeker over zijn vriend G. – de enige persoon in Guinee waarmee hij nog contact heeft en die hij beweerdelijk sinds 2009 kende (notities, p. 8) – slechts vertellen dat hij studeert (“*Vertel eens meer over Gilles zelf. Wat voor persoon is hij? Wat doet hij in zijn vrije tijd?*”, “*Hij studeert. Hij is student. Dat is alles.*”, “*Kunt u me iets vertellen over zijn hobbies of interesses?*”, “*Wat ik weet is dat hij student is. Dat is alles.*”, notities, p. 9-10). Bovendien wist verzoeker niet of G. een Facebookaccount heeft (notities, p. 18), terwijl verzoeker zelf wel op Facebook zit (notities, p. 8). Ook over G.’s familie weet verzoeker amper iets te vertellen. Zo stelde hij “*Het is een Christelijke familie. Ik leerde hem kennen in de wijk Anta, op school. Ik heb u daarnet al gezegd hoe zijn ouders heten. F. en M.. Het is een Katholieke familie. Het is door hun religie dat ik hen enorm apprecieerde. Ze hielden veel van mij. En door mijn religie en omdat ze hun kinderen zeer goed opvoedden, wilde ik hen leren kennen.*” (notities, p. 9). Verder gaf hij aan dat G. twee broers en een zus heeft, maar dat hij hun namen niet kent, weet hij niet waar G.’s vader werkt en weet hij niet of G. ooms of tantes heeft, noch of zijn grootouders nog in leven zijn (notities, p. 9). Verzoeker stelde dat G. zijn ontsnapping regelde, maar dat hij geen idee heeft hoe G. dit voor elkaar kreeg, dat hij evenmin weet G. wist dat verzoeker in de gevangenis zat, noch hoe hij erin slaagde verzoeker vrij te krijgen (notities, p. 14). Ook over zijn oom O. kan verzoeker bezwaarlijk veel informatie geven. Zo bleef hij steken in vage verklaringen als “*Het is mijn oom langs moederszijde. Maar hij is een militair.*” en “*O. is de kleine broer van mijn andere oom langs moederszijde die me heeft opgevoed. Hij is alleenstaand. Hij is militair.*” (notities, p. 15). Verzoeker wist echter niet wat hij precies deed als militair, waar hij gestationeerd was, welke missies hij deed of waar hij woonde (notities, p. 15). De vaststelling dat verzoeker slechts vage verklaringen weet af te leggen over G. en O., die beiden centraal staan in zijn asielrelaas, miskent de waarachtigheid van zijn vluchtmotieven.

Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan verzoekers bewering dat hij via G. en zijn familie in contact zijn gekomen met het christendom in Guinee, noch dat hij hierom vervolgd zou worden door zijn oom O..

2.3.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat geen rekening wordt gehouden met *“de Afrikaanse context [ontkent] waarbij het niet zo evident is om persoonlijke informatie zomaar vrij te geven, en waarbij het nog minder gebruikelijk is om zomaar informatie over iemands familie te vragen, laat staan te krijgen”*, blijft hij bij een louter blote bewering. Er kan overigens niet worden ingezien dat verzoeker omwille van *“de Afrikaanse context”* de namen van de broertjes en zus van G. niet zou kennen. Evenmin kan dit rechtvaardigen dat verzoeker niet weet hoe G. hem kon bevrijden uit de gevangenis. Ook waar verzoeker stelde dat hij geen persoonlijke band had met zijn oom O. kan dit niet verklaren dat verzoeker amper iets kan zeggen over zijn oom, nu kan aangenomen worden dat informatie ook in de familie wordt doorgezegd en besproken.

2.3.12. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die een ander licht op bovenvermelde appreciatie kan werpen.

2.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK